

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

1

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
המאשימה מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם משה טובול

2

3

4

נוכחים:

5

ב"כ המאשימה הגב' וולנרמן-מתמחה

6

7

הנאשם וב"כ עו"ד דוד הלוי

8

9

פרוטוקול

10

11

בית המשפט מקריא לצדדים את גזר הדין.

12

13

14

גזר דין

15

16

תיק זה הועבר לטיפול בשלב הטיעונים לעונש בעקבות פרישתו של כב' השופט

17

לי-רן.

18

19

רקע

20

21

1. ביום 18.4.2012 הורשע הנאשם על-ידי השופט לי-רן, לפי הודאתו שניתנה

22

במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן כדלקמן: קבלת שוחד

23

לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); מרמה

24

והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק; הפרת חובת הסודיות בשימוש במאגרי מידע לפי

25

סעיף 16 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: חוק הגנת הפרטיות); וכן שימוש

26

שלא כדין במאגר מידע לפי סעיף 8(ב) בצירוף עם סעיף 31א(א)(1) לחוק הגנת הפרטיות.

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב-האישום עבד הנאשם במשרדי מס הכנסה פקיד שומה 2, בתפקיד מנהל מדור גביה. בתור שכזה, היה הנאשם עובד ציבור כמשמעותו בחוק. בתוקף תפקידו, היה הנאשם אחראי על התנהלות תיקי נישומים בהוצאה לפועל, עיקול כלי רכב של נישומים ומכירתם, גביית שומות ועוד. כן היתה לנאשם גישה למחשב ובו מאגר מידע כמשמעותו בחוק הגנת הפרטיות. לפי עובדות כתב-האישום, במועדים שונים שאינם ידועים למאשימה, במספר מקרים, קידם הנאשם את הטיפול בתיקי לקוחותיו של ואליד אבו תאיה (להלן: ואליד), שעסק בהנהלת חשבונות וייצג לקוחות מול רשויות המס. ואליד הופעל על-ידי משטרת ישראל כ"סוכן סמוי" בעקבות הסכם שחתם עימה. הנאשם ביטל שלא כדין עיקולים של לקוחותיו של ואליד, תוך התעלמות מחובותיהם. בתמורה, נתן ואליד לנאשם סכומי כסף שונים כמפורט להלן: במהלך שנת 2003, במועד שאינו ידוע למאשימה, מימן ואליד החלפת רדיאטור ברכבו של הנאשם, כחלק ממתן התמורה לפעולותיו של הנאשם עבור ואליד. במהלך שנת 2005, במועד שאינו ידוע למאשימה, קיבל הנאשם מואליד סכום של כ-\$100 למימון טיול באילת. ביום 25.3.2007 סוכם כי הנאשם יסייע לואליד במתן אישור על ניכוי מס במקור עבור חברה שואליד ייצג אותה, ובתמורה קיבל הנאשם מואליד 1,500 ₪ במזומן. ביום 24.6.2007 ביקש ואליד מהנאשם כי יסייע לו בשלושה תיקים נוספים, וסיכם עימו כי ישלם לו 2,000 ₪ עבור כל תיק. ביום 27.6.2007 נתן ואליד לנאשם סכום של 1,000 ₪ במזומן כהמשך מתן תמורה לפעולותיו של הנאשם עבורו. ביום 6.9.2007 נפגש הנאשם עם ואליד וביקש ממנו כסף לחג. ביום 16.9.2007 ניגש ואליד למשרדו של הנאשם במס הכנסה וביקש מידע על הכנסות שותפו לשעבר לעסקים. הנאשם חדר באמצעות מחשבו לתוך מאגר פרטיו של אותו שותף, הציג לואליד את מסך המחשב בו הוקרן המידע המבוקש, ואיפשר לואליד להעתיק את אותו מידע. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירות שיוחסו לו.
3. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש. הסנגור ביקש כי יוזמנו בעניינו של הנאשם תסקיר שירות-מבחן וכן חוות-דעת של הממונה על עבודות השירות. המאשימה לא התנגדה לכך, אך הבהירה כי בכוונתה לעתור לעונש מאסר בפועל. כב' השופט לי-רן נעתר לבקשתו האמורה של הסנגור.

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

4. ביום 30.12.2012 שמעתי את טיעוני הצדדים לעונש לאחר הגשת תסקיר שירות מבחן וחוות-דעת של הממונה על עבודות השירות. נקודת המוצא לטיעוני הצדדים הייתה כי תיקון 113 לחוק העונשין אינו חל ישירות בעניינו של הנאשם, בשם לב למועד הרשעתו בדין. יחד עם זאת, בהתאם להלכה הפסוקה, רוח התיקון ועקרונותיו המרכזיים ישליכו על מלאכת גזירת הדין.

תסקיר שירות המבחן וחוות-דעת הממונה על עבודות השירות

5. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 47, נשוי ואב לשלושה ילדים. התסקיר מפרט את נסיבות חייו האישיות של הנאשם, ואת הקשיים הכלכליים והמשפחתיים עימם הוא מתמודד לאורך השנים. מהתסקיר עולה כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על המעשים בהם הורשע, ומסביר כי פעל עקב חובות כספיים וקשיים כלכליים. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, וחש בושה בהליך הפלילי שנוהל נגדו. נוכח העדרו של עבר פלילי קודם ונטילת אחריות על המעשים, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר של שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות; מאסר על תנאי; וכן צו מבחן למשך שנה במהלכו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית לאנשים שביצעו עבירות מרמה ורכוש, תוך בדיקת אפשרויות לשיקום משפחתו של הנאשם מבחינה רגשית, חינוכית, זוגית וכלכלית. יצוין כי הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לביצוען.

גזרי-דין בעניינם של נאשמים אחרים בפרשה

6. בדיון שהתקיים לפניי ביום 30.12.2012 התברר לי כי מלבד הנאשם, הודו והורשעו במסגרת הסדרי-טיעון לפני כב' השופט לי-רן, שני נאשמים אחרים שעבדו במשרדי מס הכנסה בירושלים בתקופה הרלוונטית - עאטף ברהום (להלן: ברהום) ואהוד כהנא (להלן: כהנא). הם נחשפו על-ידי אותו סוכן סמוי שהופעל על-ידי המשטרה גם בעניינו של הנאשם (ואליר), וכנגד כל אחד מהם הוגש כתב-אישום נפרד.

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

7. בכל הנוגע לברהום - הוא שימש ראש אגף מודיעין ומתאם ביצוע ההוצאה לפועל במשרדי פקיד שומה 2. במסגרת הסדר טיעון בעניינו של ברהום, הוגש נגדו כתב-אישום מתוקן, שייחס לו עבירות של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין; חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת לפי סעיפים 4 ו-5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995; וכן הפרת חובת סודיות בשימוש במאגרי מידע ושימוש שלא כדין במאגר מידע לפי חוק הגנת הפרטיות. מכתב-האישום המתוקן בעניינו של ברהום עולה כי בין השנים 2002-2007, סייע ברהום בקידום ענייני לקוחותיו של ואליד במס הכנסה, בפתיחת תיקים, ניכויי מס במקור, טיפול בעיקולים, וכן עזרה בתשלום השומה ובאכיפה. בנוסף, בשני מועדים בשנת 2007 מסר ברהום לוואליד מידע על שותפו לעסקים של ואליד. ברהום חדר באמצעות מחשבו לתוך מאגר פרטיו של אותו שותף, הציג לוואליד את מסך המחשב בו הוקרן המידע המבוקש, ואפשר לוואליד להעתיק את אותו מידע לפי בקשתו.
- ברהום הודה בכתב-האישום המתוקן והורשע בעבירות שיוחסו לו. בהתאם להסדר הטיעון בעניינו של ברהום, עתרו הצדדים לעונש מוסכם של 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, וכן עונש מאסר על תנאי. ביום 28.11.2011 קיבל השופט לי-רן את הסדר הטיעון בעניינו של ברהום, וגזר עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ו-3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים.
8. בכל הנוגע לכהנא - הוא שימש בתפקיד מנהל תחום בכיר במשרדי מס הכנסה-פקיד שומה, והיה אחראי בין היתר, על אישור שומות, בדיקת דו"חות ואישור ניכויי מס במקור. במסגרת הסדר הטיעון בעניינו של כהנא, הוגש נגדו כתב-אישום מתוקן, שייחס לו עבירות של שוחד והפרת אמונים לפי סעיפים 290(א) ו-284 לחוק העונשין. מכתב-האישום המתוקן בעניינו עולה כי ביום 29.7.2012 נפגש כהנא עם ואליד הסוכן המשטרה, והציע כי יסייע לו בטיפול בענייניה של חברה אותה ואליד ייצג, על-ידי כך שיאשר לאותה חברה החזר מס גבוה יותר מזה שנקבע קודם לכן. כהנא הציע לוואליד כי הם יחלקו ביניהם את התמורה, כך שכל אחד מהם יקבל 8,450 ₪. בהמשך לכך, נפגשו ואליד וכהנא לשתי פגישות נוספות, במהלכן קיבל כהנא סכום כולל של \$2000 בתמורה לביצוע עסקת החזר המס.

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

1
2 בעניינו של כהנא לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש. המאשימה עתרה
3 לעונש מאסר בפועל, ואילו הסנגור ביקש להסתפק במאסר של 6 חודשים בעבודות
4 שירות. כב' השופט לי-רן החליט לקבל את המלצת שירות המבחן, והטיל על כהנא 6
5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בנוסף נגזרו על כהנא 4 חודשי מאסר על תנאי וכן
6 קנס בסך 15,000 ₪. יוער כי המאשימה ביקשה מהשופט לי-רן להורות כי במעשים בהם
7 הורשע כהנא יש משום קלון. השופט לי-רן דחה בקשה זו, באומרו כי אינו משוכנע כי
8 בסמכותו של בית-המשפט לקבוע אם בעבירה מסוימת יש משום קלון, למעט במקרים
9 בהם הדבר קבוע בחוק. השופט לי-רן הוסיף כי אינו סבור שבמעשיו של כהנא יש משום
10 קלון, בהתחשב בכך שמדובר באירוע אחד בלבד "אף שהמעשה לכשעצמו הוא מעשה
11 קלוני".

טיעוני הצדדים לעונש בעניינו של הנאשם

12
13
14
15 9. בדיון לפניי הדגישה באת-כוח המאשימה, עו"ד ענת ארוסי-כהן, את חומרת
16 המעשים בהם הודה הנאשם, את שיטתיות המעשים, ואת הצורך בהרתעת עובדי ציבור
17 מביצוע עבירות שוחד ומרמה. עוד עמדה באת-כוח המאשימה על כך שבעבירות מהסוג
18 בהן הורשע הנאשם, מורשעים לרוב נאשמים שאינם בעלי עבר פלילי, והנאשם אינו יוצא
19 דופן בהקשר זה. באשר לעונשים אשר נגזרו על נאשמים אחרים בפרשה, טענה המאשימה
20 כי יש לאבחן בין המקרים, שכן שני הנאשמים האחרים לא הורשעו במכלול העבירות בהן
21 הודה והורשע הנאשם שלפניי. כך, ברהום לא הורשע בלקיחת שוחד, ואילו כהנא לא
22 הורשע בשימוש במאגרי מידע שלא כדין והפרת חובת סודיות הכרוכה בכך. בנוסף, טענה
23 המאשימה כי בעניינו של כהנא פורטו בתסקיר שירות המבחן נסיבות אישיות חריגות.
24 נטען כי עקב כך, לא ראתה המאשימה לערער על גזר-הדין שניתן בעניינו של כהנא, על-
25 אף שלגישת המאשימה היה מקום להטיל עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח ולכך
26 עתרה מלכתחילה. בהתחשב בכל אלה, טענה המאשימה כי יש להטיל על הנאשם עונש
27 מאסר ממש, מאסר על תנאי וקנס כספי. בנוסף, עתרה המאשימה להורות כי במעשים
28 בהם הורשע הנאשם יש משום קלון.

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

10. בא-כוח הנאשם, עו"ד דוד הלוי, טען מנגד כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בא-כוח הנאשם טען כי מעשיו של הנאשם אינם מצויים ברף הגבוה של עבירת השוחד, נוכח הסכומים הנמוכים אותם קיבל הנאשם; המניע למעשים אשר נבע ממצוקה כלכלית; והיותו של הנאשם עובד ציבור זוטא בדרגתו. עוד נטען כי יש להתחשב בהודאת הנאשם ובחרטה על המעשים; בהעדר עבר פלילי קודם; בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (כחמש שנים וחצי); וכן בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכך שאיבד את מקור פרנסתו.

עיקר טענותיו של הסנגור התמקדו בעונשים שהוטלו על הנאשמים האחרים בפרשה, כהנא וברהום. לטענת הסנגור, עקרון האחידות והשוויון בענישה מחייב כי העונש אשר יוטל על הנאשם לא יעלה בחומרתו על העונשים שהוטלו על כהנא וברהום, נוכח הדמיון בין המעשים. בסיום דבריו עמד בא-כוח הנאשם על קשייו הכלכליים של מרשו וביקש להתחשב בכך במידה ויושת קנס כספי על הנאשם. הסנגור הוסיף כי הוא מתנגד לבקשת המאשימה לקביעה כי במעשיו של הנאשם נפל קלון, בהתחשב בכך שבעניינו של כהנא נמנע השופט לי-רן מקביעה כאמור.

דיון והכרעה

11. דומה כי על חומרת מעשיו של הנאשם לא יכול להיות חולק. העבירות של קבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים אותן ביצע הנאשם, פוגעות ביושרה של המינהל הציבורי ובאמון הציבור בו. הן כרוכות בהשחתת המידות בשירות הציבורי, ובשיבוש דרכי מינהל תקינות. בית-המשפט העליון עמד פעמים רבות על הענישה המחמירה שיש להשית על מבצעי עבירות מהסוג הנדון אשר ניצלו לרעה את תפקידם במערכת הציבורית, על-מנת להעביר מסר חד וברור לשמירה על טוהר המידות של השירות הציבורי, ועל-מנת להרתיע עובדי ציבור אחרים מפני ביצוע עבירות דומות. הדברים מקבלים משנה תוקף בעניין שלפניי, באשר לקיחת השוחד לא הייתה בגדר מעידה חד פעמית של עובד ציבור, אלא התנהגות שחזרה על עצמה מספר פעמים, לאורך תקופה ממושכת. לשם שלמות התמונה

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

אציין כי ביום 4.2.2010 נכנס לתוקפו תיקון לחוק העונשין לפיו הוחמר עונש המאסר המרבי על עבירת השוחד משבע לעשר שנים. יודגש כי תיקון זה אינו חל בעניינו של הנאשם נוכח ההסדר הקבוע בסעיף 5(א) לחוק העונשין. עם זאת, ניתן ללמוד ממנו כי אף המחוקק ראה צורך בהטלת ענישה מחמירה על מבצעי עבירות מהסוג בהן הורשע הנאשם.

12. בלא להתעלם מכל אלה, ועל-אף שברגיל הענישה ההולמת בגין העבירות הנדונות היא מאסר של ממש מאחורי סורג ובריח, הרי לאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם אל מול העונשים שהוטלו על הנאשמים האחרים בפרשה - בעיקר כהנא - נראה לי כי לא יהיה זה ראוי להטיל במקרה דנן עונש מאסר ממש.

כידוע, עקרון האחידות בענישה נגזר מעקרון השוויון של נאשמים בפני החוק. בהתאם לעקרונות אלה, על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות והנסיבות האישיות של הנאשמים, יש להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים, בכפוף לכך שלעולם יש לבחון את עניינו של כל נאשם לפי נסיבותיו הפרטניות (ראו: ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.4.2011) והאסמכתאות המופיעות שם). בפרשה בה עסקינן, הוטלו על ברהום ועל כהנא שישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות. עיון בעובדות כתב-האישום המתוקן בעניינו של ברהום מעלה כי הוא הודה בביצוע מעשים דומים במהותם למעשיו של הנאשם שלפניי. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שבמסגרת הסדר הטיעון עימו, ברהום לא הורשע בעבירת שוחד אלא הורשע במרמה והפרת אמונים וכן בעבירות לפי חוק הגנת הפרטיות. שונים הם פני הדברים בנוגע לכהנא. המעשים בהם הודה כהנא והעבירות בהן הורשע, דומים במידה ניכרת לאלה בהם הודה והורשע הנאשם שלפניי. הן כהנא והן הנאשם הורשעו בעבירות של קבלת שוחד וכן מרמה והפרת אמונים. אמנם, לפי עובדות כתב-האישום המתוקן, הנאשם ביצע מספר עבירות לאורך תקופה ממושכת, בעוד שלכהנא יוחס לכאורה אירוע אחד. יחד עם זאת, המאשימה עצמה סברה בטיעונה לעונש של כהנא, כי לא היה מדובר במעידה חד-פעמית של כהנא, שכן התמורה שולמה לו בהדרגה לאורך תקופה של מעל לחדשיים. זאת ועוד; בעניינו של כהנא קיימת לכאורה חומרה רבה יותר מבחינה זו

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

שסכום הכסף שכהנא שלשל לכיסו גבוה יותר ביחס לנאשם. בנוסף, כהנא היה עובד בכיר יותר במערכת מס הכנסה לעומת הנאשם (להשפעת מידת בכירותו של מקבל השוחד על חומרת המעשים, ראו למשל: ע"פ 5288/08 טרייטל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 12.3.2009), פסקה 35 לפסק-דינו של כב' השופט י' דנציגר). יודגש כי גזר-הדין בעניינו של כהנא הפך חלוט, שכן המאשימה בחרה שלא להשיג עליו.

לא נעלמה מעיני טענת המאשימה לפיה יש לאבחן את עניינו של הנאשם מעניינו של כהנא, נוכח הרשעת הנאשם בעבירות לפי חוק הגנת הפרטיות (בהן כהנא לא הורשע). בלא להקל ראש בחומרת העבירות לפי חוק הגנת הפרטיות, אציין כי הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח על הנאשם להבדיל מכהנא, בשל העובדה שהנאשם הורשע בעבירות לפי חוק הגנת הפרטיות שהן משניות ביחס לעבירות השוחד והפרת האמונים בהן הורשע גם כהנא, נראית בלתי מידתית ועומדת בניגוד לעקרון האחידות בענישה.

לא למותר לציין כי בדומה לכהנא, אף לנאשם שלפניי נסיבות לקולא שאינן קשורות לביצוע העבירה (ואינני מתעלמת מכך שבעניינו של כהנא, היו נסיבות אישיות נוספות על אלה שאמנה כעת). הנאשם הינו חסר עבר פלילי. הוא הודה בביצוע של העבירות ללא ניהול הוכחות, נטל אחריות למעשיו והביע עליהם חרטה כנה. לכך יש להוסיף את חלוף הזמן הניכר מעת ביצוע המעשים וכן את מצבו הכלכלי והמשפחתי של הנאשם כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן.

בהתחשב בכל אלה, עמדתי היא כי על-אף שככלל היה מקום להטיל עונש מאסר מאחורי סורג ובריח בגין העבירות בהן עסקינן ונסיבות ביצוען, הרי נוכח עקרון האחידות בענישה, ובשים לב לגזר-הדין החלוט בעניינו של כהנא, מן הראוי להימנע מכך בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, ובלא שיהיה בכך כדי להשליך על מקרים עתידיים. אני רואה, אפוא, להטיל על הנאשם עונש מאסר של ששה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן עונש מאסר על תנאי וקנס. בנוסף, לפי המלצת שירות המבחן שהנאשם הסכים לה, אני רואה להטיל עליו צו מבחן לשנה.

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

13. אשר לרכיב הקנס - מדובר בעבירות שהמניע הכלכלי שבהן בולט, ולפיכך קיימת הצדקה מהותית להטלת סנקציה כלכלית בגינן. בעניינו של כהנא השית כב' השופט לי-רן קנס בסך 15,000 ₪. אשר לעניינו של הנאשם - מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני הסנגור עולה כי מצבו הכלכלי אינו בטוב, וכי המשפחה נתונה בחובות כספיים ובקשיים נוספים. יש ליתן לכך משקל במסגרת קביעת שיעור הקנס שיוטל על הנאשם (ראו והשוו: סעיף 40 ח לחוק העונשין). בהתחשב בכך, אך גם בשים לב לחומרת המעשים, אני רואה לחייב את הנאשם בקנס בסך 9,000 ₪. נוכח המצב הכלכלי, אאפשר לנאשם לשלם סכום זה בתשלומים.

14. בכל הנוגע לבקשת המאשימה לקבוע קלון בגזר-הדין - אומר מיד כי בעיני לא מדובר בשאלה של סמכות. לבית-המשפט שיקול-דעת להכריע במקרים מתאימים בסוגית הקלון בהתאם למכלול נסיבות המקרה. יחד עם זאת, לגישתי, לא נשמעו במקרה דנן טיעונים מספקים בסוגית הקלון על-מנת להכריע בה במסגרת גזר-הדין. אכן, העבירות של קבלת שוחד והפרת אמונים לוקות מעצם מהותן בפגם מוסרי-ערכי, וככלל יש בהן משום קלון. יחד עם זאת, בהתאם להלכה הפסוקה, קביעת קלון אינה עניין שבעקרון. היא תלויה בנסיבות המקרה הפרטני. על השלכותיה להיות ממוקדות ועל תכליותיה להיות קונקרטיות. בין היתר, יש לתת את הדעת לעיסוקים המסוימים אשר בקשר אליהם מתעוררת שאלת הקלון, וכן להשלכה המיידית המצדיקה הכרעה בשאלת הקלון במסגרת גזר-הדין דווקא, להבדיל מהבאת הסוגיה לפני גורמים אחרים המוסמכים לפי דין להכריע בשאלת הקלון בהקשרים שונים (ראו: בג"צ 5699/07 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד סב(3) 550 (2008), בפסקה 34 לפסק-דינו של כב' השופט לוי).

במקרה דנן, הסתפקה באת-כוח המאשימה בהעלאת בקשה כללית לקביעת קלון, ללא התייחסות כדבעי לשאלה מה הן ההשלכות המעשיות הכרוכות בכך, וללא הגדרה ברורה של תכלית קביעת הקלון בעניינו של הנאשם. אף לא הובאה התייחסות ברורה בטיעוני המאשימה לשאלה מדוע יש להכריע בשאלת הקלון במסגרת גזר-הדין, ולא להביאה להכרעת גורם מוסמך אחר לפי דין. יוער כי המאשימה ציינה במסגרת טיעוניה

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

לעונש את העובדה שהנאשם מושעה מעבודתו ומוסיף לקבל שכר בתקופת ההשעיה. עם זאת, במסגרת הנימוקים לקביעת קלון לא נטען דבר לגבי השאלות עליהן עמדתי. יוער כי בהפניה כללית של באת-כוח המאשימה לת"פ 2024/07 מדינת ישראל נ' אריה פיגר (שלום תל-אביב-יפו) אין די, שכן שאלת ההכרעה בסוגית הקלון במסגרת גזר-הדין, חייבת להיבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו הפרטניות, ועל המאשימה היה להתייחס לכך בטיעוניה. בהתחשב בכך, אינני רואה להכריע בסוגית הקלון במסגרת גזר-דינו של הנאשם. זאת, בלא שיהא בכך כדי לקבוע מסמרות לגופם של דברים, ותוך שנותרת בידי המאשימה האפשרות לנקוט בהליכים מתאימים אחרים בסוגית הקלון (כפי שנעשה בעניינו של כהנא).

15. סוף דבר, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בדרך של עבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו. על הנאשם להתייב לריצוי עונשו ביום 21.3.2013 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע. מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה שהיא פשע.

ג. קנס כספי בסך 9,000 ש"ח או 90 ימי מאסר תחתיו. נוכח המצב הכלכלי הנטען, הנאשם יהיה רשאי לשלם את הקנס ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.2.2013 ובכל 15 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד השיעורים במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

בית משפט השלום בירושלים

16 ינואר 2013

ת"פ 3772-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' טובול ואח'

ד. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה. במסגרת הפיקוח, היה וישולב בתוכנית טיפולית כמפורט בתסקיר, יהיה על הנאשם לשתף פעולה בהליך זה כחלק מתנאי המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תמציא העתק של גזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום ה' שבט תשע"ג, 16/01/2013 במעמד הנוכחים.

דנה כהן-לקח, שופטת

הוקלד על ידי רבקה סויסה